

Našli smo se u nama dobro poznatoj nekretnini Rigolleti pa smo odlučili ovaj puta istraživati grad ispod Tihobrđa. Radimo već klasični manevar kroz četvrt sijena te maskiramo kočiju i skidamo joj kotače. Čini se da Flabergaster šalje dosta ljudi ovdje obzirom da je ulaz u špilju sad već poznat i održavan.

Došli smo do dobro poznatih stepenica te smo primjetili kako se spuštamo da se crveni lišaj na stepenicama stalno pomiče, a vjerojatno i ždere sve pred sobom, tko zna šta to je. Na izlazu sa stepenica prema gradu postaje jasno da ovdje ima više vrsta bioluminescentnih biljaka. Obzirom da smo izgasili svijetlo, ovoga puta nas sva ta ljudolika i neljudolika čudovišta ignoriraju.

Odlučili smo se dalje prošetati po tom gradu, našli glavnu ulicu te smo ju počeli slijediti. Tim putem došli smo do nekakvog glavnog trga gdje se nalazi kuća sa pilećim nogama koju smo vidjeli još iz grobnice. Hrpa tih bića se mole toj kući, kroz razgovor slučajno smo izgovorili riječ Morana što je završilo s time da smo primili hrpetinu pažnje koju nismo htjeli.

Zanimljivo je da se nitko nije približavao samoj kućici, niti ogradi kućice. Odlučili smo odraditi još jednu podužu šetnjicu kroz grad pa smo u daljini primjetili još tornjeva koji vode prema gore. Prativši život ovih bića shvatili smo da zapravo međusobno komuniciraju, drže se, trguju kao i ljudi. Ušli smo u jedan dućan te uspjeli isposlovati pršut od gusjenice i neke nama nepoznate biljke. Jedna čudna stvar koju smo primjetili kasnije je da su bića dosta visoka, a kuće u kojima obitavaju dosta niske, sugerira da oni ipak nisu originalni građevinci koji su podigli ovaj grad iz pepela, ali neke kuće su ipak malo prilagođenije njihovoj visini nego druge.

Dalje smo tražili nekakvu knjižnicu ili obrazovnu ustanovu, za divno čudo prvi put u životu to stvarno nije bila birtija. Našli smo nešto što je izgledalo dovoljno blisko te ušli unutra te smo našli podosta kamenih ploča, na njima je naslikano kao da je tihobrđe otok, gdje voda dolazi skroz do tihobrđa.

Upoznali smo neko biće koje onako, nabada taj Common jezik, a malo zvuči kao paraplegična mačka sa rakom na plućima. Prihvatio je našu ponudu da odemo na ručak, odveo nas do restorana te je Klarisa izvadila taj magični Rumgobbler rum kako bi okrenuli rundu. Kroz priču saznajemo da nismo prvi sa površine koji smo sišli dole među njih, ali smo rijetki koji se interesiraju za njihovu kulturu.

Postoje legende o bogovskim bićima koji se spuštaju na njihovu razinu. Čini se da su bogovska bića svi oni koji liče na Moranu. Također nam je rekao da je bilo još jedno bogovsko biće koje se spustilo kod njih prije 2 godine pa se zainteresiralo za njihovu kulturu. A prije 4 godine jedno je došlo iz razine ispod, činilo se puno jače nego ostala bogovska bića i bića generalno.

Meso koje jedemo je meso Akata, neobično je fino, ali i dalje nepoznato i čudno. Jedna od starih rasa koje vidamo po gradu je Uguntu, živa verzija skellyja, a osoba s kojom smo pričali, on je Galvo.

Nakon ručka odlučili smo još mali istraživati te smo došli do otvoreni polja na rubu grada gdje ljudi uzgajaju... nešto? Nekakve biljke. Daljnjom šetnjom dolazimo do mjesta gdje se špilja kreće sužavazi u tunel koji ide duboko i ravno. Naš prijatelj nas obavijesti da je to put na '-2' gdje se nalaze još jače beštije nego ovdje.

Povratkom nazad naletili smo na grupu avanturista te smo ih odlučili prepasti kako se ne bi više spuštali u to podzemlje i smetali lokalnu populaciju sa svijetlom. Odmah nakon izlaska otišli smo do flabergastera te mu prodali robu za 450 dukata, a ponudio nam je 200 golda po danu ako ga eskortiramo dolje na -1. Našla sam knjige o -2, te saznala dosta o toj razini.

From:

<http://rumwiki.duckdns.org/> - **wiki**

Permanent link:

http://rumwiki.duckdns.org/doku.php?id=hr:lore:sesije:sesija_19

Last update: **2026/09/13 10:05**

